

ЗНАЙ НАШИХ!

Бронзовим призером Європи з боротьби сумо серед дорослих став третьокурсник Інституту АЕКСУ нашого університету Олександр Вересюк.

23—24 серпня Сашко у складі збірної України виступав у Швейцарії на чемпіонаті Європи з боротьби сумо. Хлопець програв тільки двом чемпіонам світу — 200-кілограмовому болгарину Стойкову і 210-кілограмовому росіянину Караєву. Збірна команда України зайняла третє місце. Перше здобула команда Грузії. Друге — Росія.

Пробігає за вікном останній літній день. Сіре небо пасує сірому асфальту, яким їду я — студент. Настрій мажорний, адже незабаром зустрінуся з друзями, почнуться «пари», КВН, КІТ «Баян» зі «Що? Де? Коли?»...

Автобус повен. Пасажири мовчать. Хтось напівдрімає, хтось читає, хтось «завис» у мобільнику — усі байдужі й неприязні. Дівчинка-дошкільня шукає собі забав і «дістає» маму запитаннями:

- Що у цій коробці?
- Сюрприз! Приїдемо додому — покажу.
- Ти купила мені братика?!!

Я посміхаюся. Посміхається ще бабуся, що сидить неподалік.

Проїжджаємо село. Люди збирають городину. Тішуся, що до кінця канікул з мамою й старшим братом встигли зібрати картоплю, заготувати на зиму безліч різноманітної консервації.

Чергова зупинка. Чомусь затримуємось довше, ніж на попередніх. Біля автобуса сварка. Зайшов лише один пасажир — вона.

Зовсім юна. Занадто яскравий макіяж, занадто відвертий одяг. Сіла. Так, наче краля те місце.

Сутеніє. Ще п'ять зупинок, і я у Вінниці. Відразу обдзвонюватиму друзів. А потім з нетерпінням чекатиму ранку, аби знову зайняти місце за студентською лавою.

Мимоволі зосереджую увагу на дівчині. Її щось наче болить, тривожить. Губи смикаються, мов у риданні. Очі почервоніли. Нервово тримається за коліна.

На мить мене скувало почуття, з яким інколи не можу боротись: захотілось вислухати чужий біль, допомогти. Але мене не зрозуміють. Насамперед вона.

Вона живе у тому ж світі, де і я, але на темному його боці. Відчуваю її думки, важкі, не юні думки. Відводжу погляд.

Людина втрачає здатність до вищих почуттів, натомість замінює усе ницістю: кохання — гроші, дружба — вигода, манери — показуха... І дівчина ця, збита кимсь з її життєвої орбіти, має рацію: співчуття — це іноді насміх. Серце розривається від прагнення їй допомогти.

Вона плаче...

— Зупиніться!...

Куди вона? Та, мабуть, це вже не вперше. Вона — на трасі.

Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЕПА-07, Інститут ЕЕЕМ

Редколегія:

- А. В. Писклярова**
(головний редактор)
- І. П. Зянько**
(редактор)
- П. Г. Гордійчук**
(відпов. секретар)
- Г. М. Багдасар'ян**
(техн. редактор)
- Б. І. Мокін**
- Т. Б. Буяльська**
- С. В. Юхимчук**
- С. В. Павлов**
- Л. І. Волхонська**
- В. Г. Лисенко**
- Т. С. Криклива**
- М. П. Стрельбицький**

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 21.09.2009 р.
Формат 29,7×42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2009-168.

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59